

G096 9/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 37928

Kl 42 n, 11/50

Skarb Państwa*)

(Ministerstwo Państwowych Gospodarstw Rolnych —
Centralny Zarząd Hodowli Koni)

Warszawa, Polska

Przyrząd do szkolenia w powożeniu

Udzielono patentu z mocą od dnia 12 lipca 1954 r.

Przyrząd według wynalazku służy do szkolenia w powożeniu jednym koniem, parą lub czwórką koni. Przy nauce przewożenia jednym koniem ćwiczyć się może jednocześnie dwóch uczni, a większa grupa uczni może stać w pobliżu słuchając objaśnień instruktora — w oczekiwaniu na swoją kolejkę ujęcia lejców. W taki sposób nauka staje się ogólną, co jest niewykonalne przy ćwiczeniach z prawdziwym zaprzęgiem. Przy nauce powożenia parą lub czwórką koni ćwiczyć się może jeden uczeń, a pozostali stoją w pobliżu.

Na fig. 1 przedstawiono przyrząd do nauki powożenia jednym koniem lub parą koni — widziany od przodu, na fig. 2 i 3 — przyrząd widziany z boku, a na fig. 4 — schemat ustawie-

nia dwóch przyrządów do powożenia czwórką koni.

Przyrząd składa się z drewnianej ramy *h-k-h-i*, oba stojaki której *h* umocowane są na dwóch poziomych belkach *g-g* (fig. 1). Poziomy drążek *k* jest okrągły i na nim osadzone są luźno cztery wahadła *d*, z których każdy w dolnej swej części obciążony jest przy pomocy ciężarków *b*, przymocowanych drutem do wahadła. Na wierzchu każdego wahadła umocowany jest skobel żelazny *a*, do umocowania lejców *l* (fig. 3). Dolna część każdego wahadła jest przeszło 2-krotnie dłuższa od części górnej, a same wahadła są zabezpieczone przy pomocy zatyczek *f* od przesuwania się wzdłuż osi *k* tak, że tą drogą zabezpieczona jest wzajemna odległość między poszczególnymi wahadłami.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Leon Kon.

Cały przyrząd wykonany jest przeważnie z drewna i ciężar jego jest stosunkowo mały, tak że jeden, człowiek może go bez większego wysiłku przesuwać z miejsca na miejsce.

Każda para wahadeł pozoruje powożenie jednym koniem i prawe wahadło pozoruje prawy pierścień wodzidla, a lewe — przeciwny. Wahadła są zrównoważone w taki sposób, że dla nadania wahadłom kierunku skośnego w stosunku do kierunku pionowego potrzebne jest takie napięcie lejców, jakie jest mniej więcej konieczne dla utrzymania normalnej łączności za pomocą lejców z pyskiem konia (fig. 1 i 3).

Pojedyncze lejce przyczepia się do każdego ze skobli *a* umieszczonych u góry każdego wodzidla i przed każdą parą wahadeł staje jeden uczeń, który ujmuje lejce w ręce i według wskazówek instruktora wykonywa wszystkie czynności potrzebne przy powodowaniu koniem. Do szkolenia w powożeniu parą koni używane są lejce parne z krzyżakami; przypinają się one do odpowiednich pierścieni każdej pary wahadeł i wtedy może ćwiczyć jeden uczeń. Do nauki w powożeniu czwórką koni używane są dwa przyrządy jednocześnie (fig. 4), ustawione równolegle jeden za drugim i na takiej mniej więcej odległości między nimi, jaka bywa stosowana w rzeczywistym zaprzęgu, licząc od głów koni lejcowych do głów koni dyszlowych, przy czym zewnętrzne wahadła przyrządu pozorującego konie dyszłowe zao-

patruje się w pierścienie na paskach *e* (rys. 1) służące do przewlekania lejców koni lejcowych.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przyrząd do szkolenia w powożeniu jednym koniem, lub parą koni, znamieny tym, że składa się z ramy, oba boczne stojaki której (*h*) umocowane są na dwóch poziomych belkach (*g*), a na górnym okrągłym drążku (*k*) osadzone są luźno dwie pary wahadeł (*d*), z których każde w swej dolnej części obciążone jest za pomocą ciężaru (*b*), a na wierzchu każdego wahadła osadzony jest skobel żelazny (*a*) do umocowania lejców (*l*), przy czym dolna część każdego wahadła jest dłuższa od górnej, a same wahadła rozmieszczone są na drążku (*k*) w odległości odpowiadającej rozstawieniu pary koni dyszlowych i zabezpieczone od przesuwania wzdłuż osi drążka za pomocą zatyczek (*f*).
2. Przyrząd do szkolenia w pozornym powożeniu czwórką koni według zastrz. 1, znamieny tym, że dwa skrajne wahadła (*d*), przyrządu ustawionego równolegle do pierwszego (fig. 4), zaopatrzone są w pierścienie na paskach (*e*), służące do przewlekania lejc koni lejcowych.

Skarb Państwa
(Ministerstwo Państwowych
Gospodarstw Rolnych — Centralny Zarząd Hodowli Koni)

